

Kommune mellem Aar og Dag maa anvende til sit Vandvæsen, og navnlig heller ikke til Forebyggelse af, at Vandet forurennes. Der er den uheldige Omstændighed ved dette Forhold, at Kommunen først kan skride ind, efter at de vedkommende uheldige Foranstaltninger er foretagne. Dette forandres ikke ved det foreliggende Lovforslag, idet man ogsaa efter det først vil kunne skride ind bagefter. Men Lovforslaget medinddrager en hel Del Ting, som hidtil har været ansat for at ligge udenfor. Det er det, som har foranlediget hele denne Sag fra Hedehusene, idet Skønsmændene ikke mente, at Brønde kunde komme ind under Lovens Bestemmelser, men gik ud fra, at den kun omfattede Borerør. Nu fjernes i alt Fald denne Ulempe ved den bestaaende Lov, og for saa vidt kommer man et Skridt videre.

Jeg forstod den ærede sidste Taler saaledes, at han ønskede, at man kunde komme til en mere almindelig Forhindring af Iværksættelsen af Foranstaltninger, der kunde forurene Drikkevandet, og det ønsker ogsaa jeg. Naar man fra enkelte Sider — det gjaldt navnlig det ærede Medlem fra Frederikssund (L. Pedersen) — mener, at den By, der skal forsyne sine Beboere med Drikkevand, eventuelt har at yde Erstatning til de omliggende Kommuner, hvis Jorder hører til Drikkeforsyningsoplandet, er dette ikke saadan at forstaa, at en stor By i alle Tilfælde kan have en saadan Pligt. En stor By, hvor mange Mennesker er samlede, kan, naar der ikke iagttages de alleromhyggeligste hygiejniske Forholdsregler, blive en Smittekilde til umaadelig Skade for hele Landet. Lige saa vel som man træffer Lovbestemmelser mod Forfalskning af Levnedsmidler, maa man, synes jeg, træffe Foranstaltninger, der i videst mulige Omfang sikrer en stor Bys Befolkning, der mere end andre Byers Befolkning staar i Kontakt med hele det øvrige Lands Befolkning, imod, at dens Drikkevand forurennes, og dette sidste kan meget nemt ske ved disse ret vilkaarlige Foranstaltninger, der er foretagne i Københavns Omegn.

Jeg ser dette Lovforslags bedste Egenskab deri, at det slaar fast, at naar først Forbud er nedlagt, kan Appel ikke fritage for en midlertidig Efterkommelse af Forbudet. Derved er man i alt Fald i givet Tilfælde i Stand til at forhindre, at Boringer eller Brønde, som forurener de vandførende Lag og dermed Københavns Drikkevand, benyttes, indtil det ved et Skøn

eller ved Domstolene er fastslaaet, at de ikke er skadelige for Københavns Drikkevand. Formaalet med Loven er vel ogsaa navnlig, at de foreslaaede Bestemmelser skulde være til Styrkelse for København i dens Optræden overfor de mange — man kan vel nok sige — mere eller mindre samvittighedsfulde Ejendomsbesiddere, som tror sig i udelukkende Besiddelse af Ejendomsretten til Jorden og derfor mener at kunne skalte og valte dermed, som de selv ønsker. En Ret, som man har, er altid begrænset af den Ret, andre har, og fordi en Mand i Københavns Omegn besidder et Jordstykke, har han dog ikke uindskrænket Ret til at bruge det til Skade for andre, og saadan Skade for mange andre fremkommer let derved, at han foretager Foranstaltninger som de nævnte, der forurener Vandet.

Der er talt om at faa Lovforslaget sendt i Udvalg. Det kan jeg fuldt ud tiltræde, thi ogsaa jeg mener, at der er enkelte Ting, som maa undersøges nærmere, navnlig om det ikke skulde være muligt at faa Lovforslaget udvidet noget. Hvis det skulde forhindre Lovforslagets Vedtagelse, maa man resignere og vente, indtil der, som det ærede Medlem fra Randers (Mortensen) henstillede, kan fremkomme et mere omfattende Lovforslag. Det foreliggende er i alt Fald, mener jeg, det mindst mulige, som bør gennemføres. Jeg anbefaler det i alt Fald til hurtig Fremme.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem, der først tog Ordet, det ærede Medlem fra Randers (Mortensen), havde ventet noget mere vidtrækkende end det, der her foreligger, og jeg havde Indtryk af — han antydede det i alt Fald —, at hans Villighed til at medvirke til dette Lovforslags Fremme var afhængig af, hvorledes Ministeren stillede sig til et mere vidtrækkende. Jeg kan dog ikke tro, at det er saaledes at forstaa, at det ærede Medlem ikke vil medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse paa nogen anden Betingelse, end at Ministeren senere fremsætter et mere vidtrækkende. Jeg maa opfatte Sagen saaledes, at Villigheden til at medvirke til dette Lovforslags Fremme kan kun bero paa, om man skønner, at der er en Fare til Stede, som maa undgaas. Hvis man skønner, at Forholdene for Øjeblikket er saadanne, at der virkelig er en Fare til Stede ved Muligheden for Inficering af det største Drikkevandsanlæg, som findes her i Landet, kan